Toto letošní datum se mnohým jevilo jako magické, spousta svateb a jiných radostných událostí… A co mohlo napadnout kapelu, která má uvedenou číslici v názvu? Samozřejmě, koncert, a ne ledasjaký! **Devítka** si pozvala do Žižkovského divadla Járy Cimrmana několik hostů a večer rozhodně nebyl pod psa, i když psů se na pódiu pár vyskytlo.

Ale popořádku.

První část koncertu evokovala vzpomínky na doby minulé. Úvodní verše do tmy a poté *Svítá*. Slovem, zvukem i obrazem. Původní sestava s bratry Hofrichterovými na postupně rozjasňujícím se jevišti nahradila nahrávku živým zpěvem. Několik písní vrátilo všechny do časů prvních dvou CD a následně k éře Stráníků. Hlavní aktéři zmíněné kapely - Veronika a Luboš Stráníkovi – si přijeli zavzpomínat a nešlo začít jinak než
Barem u ztraceného poety
. Jako správní hosté přinesli kapele i dárečky – keramické loutky víceúčelové, nejen pro potěchu zraku, ale i chuťových buněk, jelikož postavičky lze plnit vhodnou tekutinou. A, pochopitelně, nechyběl ani Stráníkovic jezevčík Bob.

Postupný posun k novějším hitům staré sestavy přivedl na jeviště stálého hosta v nahrávacím studiu – bubeníka Daneše Marinicu. K němu se přidal i Haf (Petr Havrda) nejen s kytarou, ale i neuvěřitelnými tanečními kreacemi. Pravdou je, že ze začátku se vyskytly menší problémy se zvukem, ovšem k dokonalosti vše dotáhl až nový kapelní pes Neo. Nechtěl zůstat pozadu za starým pódiovým vlkem Bobem a přišel si také na forbínu užít svých 15 vteřin slávy. Při té příležitosti lehce pocuchal kabely, ale Honza vše bleskově, s úsměvem a klidem uvedl do pořádku.

V nostalgickém stylu se pokračovalo i o přestávce – hrající si koťata, kdo ze starších ročníků by dojatě nevzpomněl?

Druhou polovinu pěvecky zahájil **Pepa Štross**, který jinak v průběhu večera plnil funkci moderátora, bavil publikum svými příhodami a pohádkami, či dojímal verši klasiků.

Po něm už nastoupila Devítka v současné sestavě a slavnostním černém odění.

Plátno za účinkujícími v první části plnily historické fotografie, teď se ovšem předváděla zcela nová videa k písním *Grand Canyon a Holka od koní*, obě sklidila u publika velký ohlas.

Aby vší slávy nebylo málo, divadlo se stalo také svědkem křtu nového best of CD s názvem ***Tři tvoří společnost.***
Kobeřický kmotr a hlavně kamarád
František Urbanec
jej polil speciálním nápojem zvaným Devítka (jak jinak). Složení raději nechtějte vědět, 9 druhů tvrdého alkoholu od fernetu přes vaječňák až k zelené znělo děsivěji než chutnalo (možnost zkusit jsme dostali všichni po koncertu ve foyer). Ve vzpomínání nechyběl ani pěvecký výkon bývalého kapelního dalmatina Barda, zachycený kdysi kamerou.

Časem se nová i stará sestava smísily a plným zvukem hrnuly vše do finále.

V přídavcích došlo i na „test IQ publika“, tradiční *Nohy mý tety*. Tři písně navíc dav neuspokojily a závěr patřil společnému a capella zpívání účinkujících i diváků
(Široký hluboký).

Pokud jste správně počítali, v rámci večera se představilo 9 hudebníků. A někteří z diváků přijeli na místo tramvají č. 9. Prostě vždy a všude Devítka! Ať se jí tedy ještě podaří natočit alespoň 9 desek, které budou těšit fanoušky ne 9, ale třeba 99 let.

Katka zapaluje svíčky, tradiční to zvyk

Petr Haf Havrda Starší z bratrů Hofrichterových

